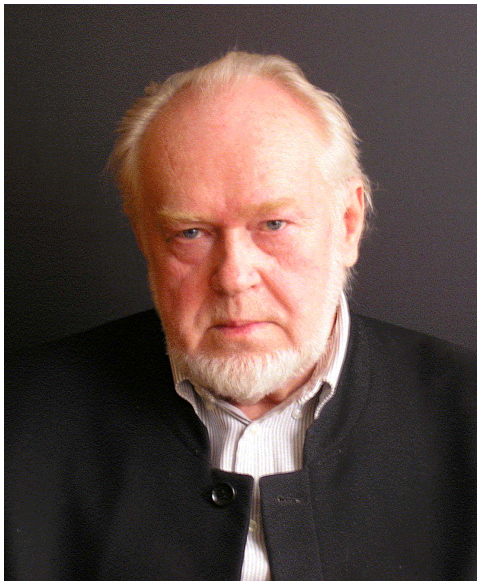

МУДРУК ОЛЕКСІЙ СЕВЕРІАНОВИЧ

Передчасно і несподівано пішов із життя **МУДРУК Олексій Северіанович** – кандидат технічних наук, старший науковий співробітник зі спеціальності «історія науки і техніки», доцент, провідний науковий співробітник Центру історії аграрної науки ДНСГБ УААН. Це стало тяжкою втратою для рідних, друзів, його аспірантів, колег, колективу Державної наукової сільськогосподарської бібліотеки, де він працював останні 10 років.

Народився Олексій Северіанович Мудрук 23 березня 1937 року в м. Козятин Вінницької області. У 1962 році закінчив факультет механізації Української сільськогосподарської академії (нині – Національний університет біоресурсів та природокористування). У 1973 році захистив кандидатську дисертацію на тему «Дослідження впливу експлуатаційних і технологічних факторів на стабільність форми та розмірів посадочних поверхонь під підшипники кочення корпусних деталей тракторів».

Трудовий і науковий шлях Олексій Северіанович розпочав старшим, згодом головним інженером райоб'єднання «Сільгосптехніка» (1962–1977). З 1977 по 1999 роки працював старшим науковим співробітником, завідувачем лабораторії, відділу Державного науково-дослідного конструкторсько-технологічного інституту машин і обладнання для механізації і автоматизації тваринницьких ферм. З 1999 року працював у Державній науковій сільськогосподарській бібліотеці УААН обіймав посаду старшого, провідного наукового співробітника Центру аграрної науки.

Для наукової й практичної діяльності О.С. Мудрука характерні широкий спектр і багатогранність підходів до розв'язання важливих аграрних проблем. Його наукові дослідження присвячені ремонту, ремонтпридатності, зносостійкості, корозійній стійкості деталей машин, історії науки і техніки.

За безпосередньої участі О.С. Мудрука було розроблено Всесоюзну програму захисту від корозії машин і обладнання для тваринництва та кормовиробництва, Програму виробництва технологічних комплексів машин і обладнання для агропромислового комплексу України на 1998–2005 роки, схвалена постановою Кабінету Міністрів України.

Технологічне обладнання, розроблене за участю О.С. Мудрука, високо оцінено фахівцями на міжнародних виставках «Сельхозтехобслуживание–75» та «Сельхозтехника–78».

Активно працював Олексій Северіанович у громадських організаціях. Був членом Правління Київського обласного товариства винахідників і раціоналізаторів, членом секції ремонтпридатності Всесоюзного науково-

технічного товариства «Машпром». Нагороджений медалями «В пам'ять 1500-ліття Києва», «Ветеран труда», Почесною грамотою ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС та ЦК ВЛКСМ, двома бронзовими медалями ВДНГ СРСР «За досягнуті успіхи в розвитку народного господарства», нагрудними знаками «Отличник изобретательства и рационализации», «Відмінник освіти України», почесними грамотами Президії Української академії аграрних наук, Київського міського голови.

Як історик науки і техніки О.М. Мудрук здобув визнання і авторитет у широких колах наукової спільноти. Значну увагу приділяв дослідженню наукового доробку діячів науки і техніки, зокрема, К.Г. Шіндлера, еволюції наукових ідей стосовно ґрунтообробного знаряддя, історії ґрунтоутворення, теоретичним і прикладним питанням історії аграрної науки. З 2006 року був членом редколегії електронного наукового фахового видання – міжвідомчого тематичного збірника «Історія науки і біографістика».

Під його науковим керівництвом підготовлено і захищено 5 дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата історичних наук за спеціальністю 07.00.07 – історія науки і техніки.

Науковий здобуток Олексія Северіановича Мудрука – понад 700 наукових праць та науково-популярних публікацій, нормативних документів, авторських свідоцтв на винаходи, у т. ч. 30 книг і брошур, 49 науково-технічних розробок, впроваджених у виробництво.

У науковому світі та сфері практичної діяльності Олексія Северіановича поважали за високий рівень кваліфікації й цінували за доброзичливість і людяність, його наукові праці відомі далеко за межами України.

Останні роки Олексій Северіанович плідно працював як історик науки, зокрема зробив вагомий внесок у розвиток історії ґрунтознавства. Передчасна смерть завадила захисту підготовленої ним докторської дисертації «Еволюція наукової думки про ґрунти».

Пам'ять про Олексія Северіановича залишиться в його книгах, винаходах, статтях, спогадах рідних, друзів, учнів, які продовжать справу свого наставника, а сам він назавжди буде в серцях тих, хто його знав.

Нехай земля йому буде пухом. Вічна та світла пам'ять його душі.

**Директор Державної наукової
сільськогосподарської
бібліотеки УААН, професор, заслужений
працівник сільського господарства України**

В.А. ВЕРГУНОВ